

14-04-2010

PREJETO

Rudi Šelih em.

odvetniki
Nina Šelih
Gregor Simoniti
Nataša Pipan Nahtigal
Helena Vranič

Komenskega ulica 36
1000 Ljubljana
Slovenija
tel. +386 1 300 76 60
faks +386 1 433 70 98

ODVETNIKI ŠELIH & PARTNERJI
o.p.s.d.o.o.

Istrabenz, holdinška družba, d.d.
Cesta Zore Perello-Godina 2
6000 Koper

ZAUPNO!

(v roke ge. Sanji Bajec)

Ljubljana, 13.04.2010

Spoštovani,

Na našo odvetniško pisarno ste se obrnili z naročilom za pripravo pravnega mnenja glede možnosti ugotavljanja odškodninske odgovornosti g. Igorja Bavčarja kot nekdanjega predsednika uprave družbe Istrabenz, holdinška družba, d.d. (v nadaljevanju: Istrabenz) in ocene škode, v kolikor je ta nastala,¹ v zvezi z naslednjimi posli:

- Istrabenzovimi nakupi delnic družbe Petrol d.d., Ljubljana (v nadaljevanju Petrol) v letih 2007 in 2008;
- Istrabenzovo prodajo delnic družbe Maksima Holding d.d. družbama POM-NALOŽBE d.d. in FB Investicije d.o.o. v letu 2006; in
- Istrabenzovim prevzemom družbe SIMT d.o.o. v letu 2008.

Naročeno pravno mnenje smo vam posredovali dne 23.03.2010, sedaj pa Vam na Vašo dodatno prošnjo posredujemo še predmetni izvleček pravnega mnenja.

Za potrebe priprave pravnega mnenja smo pregledali izključno v nadaljevanju navedene dokumente ter izbrane javne objave in članke iz različnih slovenskih medijev. Če ni posebej označeno drugače, smo se pri pripravi pravnega mnenja zanesli izključno na podatke, vsebovane v omenjenih dokumentih.

Predmet pravnega mnenja so izključno morebitni odškodninski zahtevki družbe Istrabenz proti g. Igorju Bavčarju kot nekdanjemu predsedniku uprave v zvezi z zgoraj navedenimi posli. V mnenju ne analiziramo podrobneje morebitne solidarne odškodninske odgovornosti g. Srečka Kende, ki je opravljal funkcijo člana uprave do 18.10.2007, in tudi ne morebitne solidarne odškodninske odgovornosti članov nadzornega sveta v relevantnih obdobjih.

Upošteva se zgoraj navedeno bi Vam želeli posredovati naslednji

¹ Vse v skladu s sklepom št. 119 nadzornega sveta Istrabenza.

IZVLEČEK PRAVNEGA MNENJA:

1. Teoretična izhodišča ugotavljanja odškodninske odgovornosti članov organov upravljanja in nadzora:

Odškodninsko odgovornost članov organov vodenja in nadzora proti družbi v slovenskem gospodarskem pravu na splošno ureja 263. člen Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS št. 42/2006 s spremembami – v nadaljevanju ZGD-1), ki določa:

(1) Član organa vodenja ali nadzora mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v dobro družbe s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika in varovati poslovno skrivnost družbe.

(2) Člani organa vodenja ali nadzora so solidarno odgovorni družbi za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih nalog, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Članu organa vodenja ali nadzora ni treba povrniti škode, če dejanje, s katerim je bila družbi povzročena škoda, temelji na zakonitem skupščinskem sklepu. Odškodninska odgovornost člana posloводства ni izključena, čeprav je nadzorni svet ali upravni odbor odobril dejanje. Družba se odškodninskim zahtevkom lahko odreče ali jih pobota šele tri leta po nastanku zahtevka, če s tem soglaša skupščina in če temu pisno ne ugovarja manjšina, ki ima skupno vsaj desetino osnovnega kapitala.

(4) Odškodninski zahtevek, ki ga ima družba do člana organa vodenja ali nadzora, lahko uveljavljajo tudi upniki družbe, če jih družba ne more poplačati.

Za odškodninsko odgovornost članov organov vodenja in nadzora obenem veljajo splošna pravila odškodninske odgovornosti, ki jih ureja Obligacijski zakonik (Uradni list RS št. 83/2001 s spremembami). Ta kot predpostavke odškodninske odgovornosti določa:

- obstoj škodnega dejanja,
- nastanek škode,
- vzročno zvezo med škodnim dejanjem in nastalo škodo ter
- odgovornost za nastanek škode.

Iz zakonske ureditve izhaja, da bi moral Istrabenz v morebitni odškodninski tožbi zoper nekdanjega predsednika uprave dokazati prve tri predpostavke odškodninske odgovornosti (obstoj škodnega dejanja, nastanek škode in vzročno zvezo med škodnim dejanjem in nastalo škodo), medtem ko je za dokazovanje četrte predpostavke odškodninske odgovornosti (odgovornost za nastanek škode) trditveno in dokazno breme obrnjeno in skladno z 2. odstavkom 263. člena ZGD-1 bremeni nekdanjega predsednika uprave.

Istrabenz bi torej v morebitni odškodninski tožbi moral predvsem dokazati:

- da je nekdanji predsednik uprave storil eno ali več nedopustnih dejanj, pri katerih je družbi nastala škoda;
- da je družbi škoda dejansko nastala in kakšna natančno je njena višina, pri čemer se za škodo ne šteje vsako zmanjšanje premoženja družbe, temveč le zmanjšanja premoženja, ki so nesorazmerno visoka, povsem zgrešijo svoj namen, so brez pomena za družbo ipd.;

- da med škodnim dejanjem (t.j. ravnanjem nekdanjega predsednika uprave) in nastalo škodo obstaja vzročna zveza, pri čemer se kot vzročne štejejo tiste posledice dejanja, ki so običajne in za katere je potrebno računati, da utegnejo nastati (t.i. teorija adekvatne vzročnosti).

Po drugi strani bi moral nekdanji predsednik uprave kot toženec predvsem dokazati, da za nastalo škodo ni odgovoren, ker je pri opravljanju svojih nalog ravnal v dobro družbe s skrbnostjo vestnega in poštenega gospodarstvenika (in varoval poslovne skrivnosti družbe). S tem v zvezi komentatorji ZGD-1 poudarjajo, da se predpisani standard skrbnosti razlaga v okviru načel in pravil obligacijskega prava in pomeni strožjo skrbnost od navadne, t.j. skrbnost strokovnjaka in poznavalca poslov, ki jih je vodil kot predsednik uprave. Pri tako predpisani skrbnosti se ustrezna usposobljenost in obveščenost domnevata, zato npr. dejstvo, da nekdanji predsednik uprave ni bil ustrezno usposobljen, obveščen, ipd., ne more pomeniti razloga za izključitev odškodninske odgovornosti.²

Skladno s 3. odst. 263. člena ZGD-1 je odškodninska odgovornost izključena tudi v primeru, da škodno dejanje temelji na zakonitem skupščinskem sklepu. Glede na razpoložljive podatke takšni skupščinski sklepi niso bili sprejeti na nobeni skupščini Istrabenza v letih 2006, 2007 ali 2008.

Poudariti je potrebno, da je v razmerju do oškodovanca odškodninska odgovornost članov organov vodenja in nadzora (v konkretnem primeru takratne uprave in takratnega nadzornega sveta) solidarna.³ To v praksi pomeni, da lahko oškodovanec izbere katerekoli (ali vse) člane organa vodenja oziroma nadzora in zoper njih sproži odškodninsko tožbo. Ugovor toženca, da so za škodo solidarno odgovorne tudi druge osebe, na uspeh v pravdi načeloma ne vpliva, saj je možno kasnejše regresiranje ustreznega dela plačane odškodnine od drugih odškodninsko (so)odgovornih oseb.

Možni oškodovanci so:

- družba;
- delničar oziroma skupina delničarjev, ki pa jih ZGD-1 v možnosti za vložitev odškodninskega zahtevka omejuje;⁴
- upniki, ki lahko skladno s 4. odst. 263. člena ZGD-1 uveljavijo odškodninski zahtevek le v primeru, da jih družba ne more poplačati.

Sodna praksa s področja odškodninske odgovornosti članov organov vodenja ali nadzora delniških družb je izjemno skromna ne le v Sloveniji temveč tudi v primerljivih pravnih ureditvah Avstrije in Nemčije. Uspešni odškodninski zahtevki pa so celo izredno redki. Pravna teorija namreč poudarja, da člani uprave ne odgovarjajo za vsako objektivno slabo poslovno odločitev, temveč odgovarjajo zgolj za to, da so z dolžno skrbnostjo sprejeli ustrezne ukrepe. To je

² Dopustna pa je npr. prepustitev izvedbe del, pri katerih so potrebna specialna strokovna znanja, npr. skrbni pregled in cenitev nekega podjetja, ustreznemu strokovnjaku.

³ Pri čemer pa se odgovornost članov nadzora seveda ugotavlja posebej glede na specifičnost njihove funkcije, t.j. učinkovitega nadzora nad delom uprave.

⁴ Delničarji oziroma skupina delničarjev imajo možnost vložiti odškodninski zahtevek i) v primeru škodljivega ravnanja iz 264. člena ZGD-1, ko član organa vodenja ali nadzora odgovarja solidarno s tretjo osebo, ki je s svojim vplivom pripravila upravo ali nadzorni svet k poslovanju v škodo družbe (zahtevek se lahko nanaša le na njihovo lastno škodo); ii) v primeru iz 328. člena ZGD-1 (vložitev tožbe na zahtevo manjšine z najmanj 10% deležem oziroma nominalnim / pripadajočim kapitalom najmanj 400.000 EUR; ki je možna šele, če skupščina ne izglasuje predlaganega sklepa o vložitvi tožbe oziroma poslovodstvo ne ravna skladno s skupščinskim sklepom v predpisanem roku. Tak odškodninski (t.i. *actio pro socio*) vložijo delničarji v lastnem imenu, a za račun družbe) in iii) v primeru iz 6. odst. 270. člena ZGD-1 (škoda zaradi neupravičeno izplačane nagrade; na zahtevo manjšine z najmanj 1% deležem).

utemeljeno zlasti s tem, da so v praksi informacije o morebitnih alternativah nameravanim poslovnim odločitvam na voljo le v omejenem obsegu, in tudi informacije o primerljivosti različnih odločitev (če je sploh več možnih) navadno niso na razpolago v taki meri, da bi omogočale popolno primerljivost. Podatki navadno postanejo dostopni časovno šele po sprejemu neke poslovne odločitve. Za napake te vrste člani uprave ne morejo odgovarjati, če so le pri sprejemu svoje odločitve ravnali dovolj skrbno.

Skromna (tuja) sodna praksa tako članom uprave (v odsotnosti kršitev morebitnih specialnih predpisov) dopušča širok manevrski prostor, kar pomeni, da lahko načeloma ravnajo po svojem podjetniškem preudarku. Primeri ravnanj, v katerih je bila ugotovljena odškodninska odgovornost posloводства, pa zajemajo npr. nenavadno tvegano ali lahkomišlno finančno udeležbo, opustitev običajnega nadzora in sklepanje pravnih poslov brez običajnih zavarovanj (npr. plačila kupnine). Iz tega komentatorji izvajajo sklep, da uprava ne sme sklepati poslov, ki prinašajo nesorazmerna ali neprimerna tveganja, ki bi v primeru uresničitve ogrozila obstoj delniške družbe. Vsa dejanja članov uprave se seveda presojuje glede na razpoložljivost informacij in druge okoliščine, ki so obstajale v času škodnega dejanja.

Drugačna pravila bi veljala, če bi bil nekdanji predsednik uprave v zvezi s katerim poslov, ki so predmet pravnega mnenja, pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje. Če bi namreč tožbeni zahtevek temeljil na istem dejanskem stanju, na podlagi katerega bi bilo že odločeno v kazenskem postopku, bi bilo civilno sodišče skladno s 14. členom Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999, s spremembami) vezano na pravnomočno obsodilno sodbo kazenskega sodišča glede obstoja kaznivega dejanja in kazenske odgovornosti. V tem primeru bi se tudi zastaralni roki skladno s 353. členom Obligacijskega zakonika podaljšali na čas, potreben za zastaranje kazenskega pregona.

2. Pravna analiza morebitne odškodninske odgovornosti

2.1. Pravna analiza v zvezi z nakupi delnic družbe Petrol (v nadaljevanju PETG) v letih 2007 in 2008:

Pregledali smo naslednjo dokumentacijo:

- dokument z naslovom Poročilo o ugotovitvah na podlagi revizijskih postopkov, opravljenih v skladu s sklepom Ng 9/2009 z dne 08.10.2009, pripravljeno s strani družbe za revidiranje BDO Revizija d.o.o. (v Prilogi 1: BDO) (v Prilogi 1 in nadaljevanju te točke: Revizijsko poročilo);
- dokument z naslovom Stališče do ugotovitev posebnih revizij v skladu s sklepom sodišča Ng 19/2008 in Ng 9/200) z dne 12.02.2010, poslano Istrabenzu s strani g. Bavčarja (v nadaljevanju tudi: Stališča g. Bavčarja);
- dokument z naslovom Pojasnila v zvezi z revizijo Ng 9/2009 z dne 11.01.2010, poslana Istrabenzu in pripravljena s strani g. Kristjana Sušinskega;
- zapisnike sej nadzornega sveta Istrabenza z dne 28.08.2007, 24.09.2007, 19.10.2007, 19.12.2007, 20.03.2008, 30.05.2008, 09.07.2008, 30.10.2008 in 19.11.2008;⁵

⁵ Pri pripravi te analize smo domnevali, da so nam bili predloženi zapisniki vseh sej nadzornega sveta Istrabenza, na katerih je bila izpostavljena tematika nakupov delnic PETG v letih 2007 in 2008. Niso pa nam npr. bili predloženi naslednji dokumenti:

- priloga k izredni seji nadzornega sveta z dne 19.10.2007 (mnenje posloводства o Petrolovi prevzemni nameri);
- zapisnik 14. redne seje nadzornega sveta;
- zapisnik korespondenčne seje nadzornega sveta z dne 30.06.2008;

- druge dokumente, kot so navedeni pod točko A) Priloge 4, ki predstavlja sestavni del pravnega mnenja z dne 23.03.2010;
- razne članke in objave v javnih medijih.

V zvezi z nakupi delnic PETG bi glede na razpoložljive podatke po našem mnenju lahko bile podane določene podlage za ugotavljanje odškodninske odgovornosti nekdanjega predsednika uprave, zelo vprašljivo pa je, ali bi bilo mogoče izkazati višino škode in kakšen bi bil izid dokaznega postopka.

Osnovna hipoteza morebitnega odškodninskega zahtevka bi bila, da nekdanji predsednik uprave pri določenih⁶ nakupih delnic PETG v letih 2007 in 2008 upošteva velikost in pomembnost naložbe ni ravnal s potrebno skrbnostjo in ni pridobil vseh informacij, ki bi jih potreboval za pravilno investicijsko odločitev. Posledično je Istrabenz a) delnice PETG deloma kupoval po ceni, ki je bila bistveno višja od borzne cene in zato previsoka, in b) za to najemal kredite, ki so bili v primerjavi s planiranimi finančnimi tokovi previsoki.⁷ To pomeni, da je Istrabenz prevzemal tveganja, ki so bila večja od običajnih tveganj – to je od tveganj, ki se glede na standard skrbnega poslovanja štejejo kot običajna pri poslovanju družb primerljive velikosti in ki se ukvarjajo s primerljivo dejavnostjo. Iz teh nesorazmerno velikih tveganj so tudi dejansko nastale neugodne posledice, saj Istrabenz ni zmožal servisirati teh (za neupravičen namen) najetih kreditov, kar je vodilo celo v razglasitev insolventnosti v začetku leta 2009.⁸

Glavni argumenti oziroma okoliščine, ki govorijo v prid odškodninski odgovornosti, so povzeti v levem stolpcu tabele, ki kot Priloga 1 predstavlja sestavni del pravnega mnenja z dne 23.03.2010. Protiargumenti, ki so bili že izraženi doslej v Stališčih g. Bavčarja, in nekateri možni dodatni protiargumenti so predstavljeni v desnem stolpcu tabele v Prilogi 1.

Izhodišča za izračun višine škode:

V morebitnem sodnem postopku proti nekdanjemu predsedniku uprave bi bil po našem mnenju izračun višine škode eden od temeljnih problemov, ki bi lahko resno ogrozil uspeh postopka. S pravnega vidika je potrebno poudariti, da vsakega zmanjšanja Istrabenzovega premoženja še ni mogoče šteti za škodo, temveč se po stališčih pravne teorije za škodo štejejo le zmanjšanja premoženja, ki so nesorazmerno visoka, povsem zgrešijo svoj namen, so po skrbni gospodarski presoji brez pomena za družbo ipd.. Zato bi tudi v primeru, da bi Istrabenz dokazal ostali dve predpostavki odškodninske odgovornosti, obstajala problematičnost odvisnosti višine škode od nekaterih spremenljivk, za katere je zelo težko (dokazljivo) oceniti, v kolikšni meri so bile posledica neskrbnega ravnanja nekdanjega predsednika uprave in v kolikšni meri posledica dejavnikov, na katere ni mogel vplivati (zlasti zaradi učinkov splošne finančne in gospodarske krize).

- zapisnik izredne seje nadzornega sveta z dne 07.11.2008 (predložen pa je bil sklep št. 78).

⁶ Več o tem, katere transakcije so bile najverjetneje škodljive, prosimo glejte spodaj podnaslov Izhodišča za izračun višine škode.

⁷ Pred vložitvijo tožbe, če bi se Istrabenz zanjo odločil, bi bilo smotno pridobiti izvedensko mnenje o tem, kakšen bi bil še vzdržan nivo zadolževanja Istrabenza v zvezi s predmetnimi nakupi delnic PETG.

⁸ Te navedbe deloma temeljijo tudi na člankih, ki so bili objavljeni v zvezi z Istrabenzom in Petrolom; niso pa nam poznane podrobnosti, kdaj so bili najeti posamezni krediti, za kakšne zneske je šlo, kakšni so bili kreditni pogoji ipd.. Glede na to bi moral pred vložitvijo odškodninske tožbe, če bi se Istrabenz zanjo odločil, strokovnjak s področja ekonomske stroke pregledati podrobnosti v zvezi s krediti, ki jih je za nakup delnic PETG najemal Istrabenz, in potrditi, ali je zgoraj navedeno izhodišče pravilno.

Ne glede na to bi želeli predstaviti naslednja izhodišča, ki bi lahko bila ustrezna za način izračuna škode, pri katerem bi v vsakem primeru morala sodelovati tudi oseba z ustreznim strokovnim ekonomskim znanjem.

a) Navadna škoda: upošteva vse zgoraj navedeno je po naši oceni zelo malo verjetno, da bi Istrabenz lahko dokazal vse predpostavke odškodninske odgovornosti za prav vsakega od nakupov delnic PETG v letih 2007 in 2008. Več možnosti za uspeh z odškodninskim zahtevkom bi Istrabenz imel, če bi kot škodljive transakcije upošteval le naslednje nakupe:

- Nakupe, pri katerih je bila nakupna cena za delnico PETG bistveno (vsaj 10%)⁹ višja od enotnega borznega tečaja na isti dan. Glede na podatke priloge 1 k Revizijskemu poročilu, so to naslednji nakupi:¹⁰
 - o 1000 LOT-ov po 1.000 EUR na dan 02.07.2007;
 - o vsi nakupi po 1.000 EUR na dan 09.07.2007;
 - o vsi nakupi po 1.000 EUR na dan 12.07.2007;
 - o vsi nakupi po 1.000 EUR na dan 23.07.2007;
 - o vsi nakupi po 1.000 EUR na dan 24.07.2007;
 - o 1000 LOT-ov po 1.000 EUR na dan 25.07.2007;
 - o 468 LOT-ov po 950 EUR na dan 17.03.2008;
 - o 483 LOT-ov po 799 EUR na dan 21.03.2008;
 - o 338 LOT-ov po 920 EUR na dan 26.03.2008;
 - o 22.950 LOT-ov po 1.000 EUR na dan 30.04.2008;
 - o vsi nakupi po 1.000 EUR na dan 07.05.2008;
 - o oba nakupa po 1.000 EUR na dan 08.05.2008.
- Morebitne dodatne nakupe, pri katerih sicer nakupna cena za delnico PETG ni bistveno presegala enotnega borznega tečaja na dan nakupa, vendar jo je de facto podražil strošek financiranja nakupa (najema bančnih kreditov). S podatki, ki bi omogočali identifikacijo takšnih nakupov, ne razpolagamo.

Kot vrednost škode po našem mnenju pride v poštev seštevek a) razlike med nakupno in borzno ceno kupljenih delnic PETG (možna je tudi npr. korekcija z določenim odstotkom dopuščene razlike – kolikšen je primeren korekcijski faktor, naj presodi izvedenec) in b) dela stroška financiranja nakupa (kakšen je primeren del, naj prav tako presodi izvedenec).

b) Izgubljeni dobiček: izgubljeni dobiček bi bil v predmetnem primeru po naši oceni nedokazljiv, saj bi bil odvisen od množice predpostavk, ki jih ni mogoče natanko in dokazljivo ovrednotiti.

Sklep: Za uspeh odškodninskega zahtevka proti nekdanjemu predsedniku uprave bi Istrabenz moral dokazati tri predpostavke odškodninske odgovornosti, in sicer obstoj škodnega dejanja, nastanek škode in vzročno zvezo. Pri tem hkrati nekdanji predsednik uprave ne bi smel dokazati, da je pri sprejemu sporne investicijske odločitve ravnal s potrebno skrbnostjo. Po naši oceni je podana razmeroma dobra možnost dokazati obstoj škodnega dejanja in nastanek škode, zelo problematično pa bi lahko bilo dokazovanje natančne višine škode in vzročne zveze (oboje zlasti v luči učinkov splošne gospodarske in finančne krize). V kolikor Istrabenz ne bi dokazal katerekoli od omenjenih treh

⁹ V dogovoru z izvedencem se ta odstotek lahko tudi zniža, npr. na 5%, če obstaja kakšen ustrezen ekonomski standard ali drug utemeljen razlog, s katerim bi lahko to obrazložili upošteva vse okoliščine. Če bo izvedenec menil, da je ta odstotek prenizek, se ga lahko tudi zviša – višina škode bi bila v tem primeru manjša.

¹⁰ Pri konkretnem izračunu pa bi bilo te podatke potrebno preveriti tudi z drugimi dokumenti (pogodbami o nakupu delnic, podatki Ljubljanske borze vrednostnih papirjev ipd.).

predpostavk odškodninske odgovornosti ali če bi nekdanji predsednik uprave dokazal, da je ravnal s predpisano skrbnostjo, Istrabenz z odškodninskim zahtevkom ne bi uspel.

2.2. Pravna analiza v zvezi s prodajo delnic družbe Maksima Holding d.d. (v nadaljevanju: MAHR) družbama POM-NALOŽBE d.d. in FB Investicije d.o.o. v letu 2006:

Pregledali smo naslednjo dokumentacijo:

- dokument z naslovom Poročilo o ugotovitvah na podlagi revizijskih postopkov, opravljenih v skladu s sklepom Ng 19/2008 z dne 24.04.2009, pripravljeno s strani družbe za revidiranje BDO EOS Revizija d.o.o. (v nadaljevanju te točke: BDO) (v nadaljevanju te točke Revizijsko poročilo).

2.2.1. Prodaja delnic MAHR družbi POM-NALOŽBE d.d.:

Neodvisna revizija BDO je pokazala, da so bile delnice prodane za ceno, ki je bila ugodnejša od tržne (borzne cene) v trenutku sklenitve posla. Zaradi tega po našem mnenju ni podana zadostna podlaga za uveljavljanje odškodninske odgovornosti nekdanjega predsednika uprave.

2.2.2. Prodaja delnic MAHR družbi FB Investicije d.o.o.:

Revizijsko poročilo nakazuje nekatere možne očitke nekdanjemu predsedniku uprave, ki so povzeti v levem stolpcu tabele, ki kot Priloga 2 predstavlja sestavni del pravnega mnenja z dne 23.03.2010. Po drugi strani obstajajo tudi tehtni protargumenti, ki so predstavljeni v desnem stolpcu tabele v Prilogi 2 (nekateri so povzeti v Revizijskem poročilu, nekateri pa so dodani).

Glede na dejansko stanje, opisano v Prilogi 2, je po našem mnenju bolj kot to, da bi bil izid dokaznega postopka za Istrabenz ugoden, verjetno to, da Istrabenz ne bi mogel dokazati:

- da je zaradi neskrbnega ravnanja nekdanjega predsednika uprave Istrabenz sklenil posel, ki je bil ekonomsko povsem nesprejemljiv; pa tudi
- da je sploh nastala kakšna škoda (iz Revizijskega poročila izhaja, da je kasnejša prevzemna ponudba FB Investicij vsebovala ceno, ki je bila enaka ceni, po kateri so FB Investicije odkupile delnice MAHR od Istrabenza).

Sklep: v zvezi s prodajo delnic MAHR družbi POM-NALOŽBE d.d. smo mnenja, da ni mogoče uspešno zatrjevati, da obstaja pravna podlaga za uveljavljanje odškodninske odgovornosti, medtem ko pri prodaji delnic MAHR družbi FB Investicije d.o.o. argumenti, ki bi govorili za obstoj odškodninske odgovornosti po našem mnenju niso dovolj prepričljivi.

2.3. Pravna analiza v zvezi s prevzemom družbe SIMT d.o.o. v letu 2008:

V zvezi s to transakcijo smo pregledali naslednjo dokumentacijo:

- dokument z naslovom Poročilo o ugotovitvah na podlagi revizijskih postopkov, opravljenih v skladu s sklepom Ng 9/2009 z dne 08.10.2009, pripravljeno s strani družbe za revidiranje BDO Revizija d.o.o. (v Prilogi 3: BDO) (v nadaljevanju te točke: Revizijsko poročilo);
- dokument z naslovom Stališče do ugotovitev posebnih revizij v skladu s sklepom sodišča Ng 19/2008 in Ng 9/200 z dne 12.02.2010, poslano Istrabenzu s strani g. Bavčarja (v Prilogi 3: Stališča g. Bavčarja);

- statut družbe Istrabenz d.d., veljaven v času prevzema družbe SIMT, z dne 12.04.2007;
- druge dokumente, kot so navedeni pod točko C) Priloge 4, ki predstavlja sestavni del pravnega mnenja z dne 23.03.2010;
- razne članke in objave v javnih medijih.

Revizijsko poročilo nakazuje nekatere možne očitke nekdanjemu predsedniku uprave, ki so povzeti v levem stolpcu tabele, ki kot Priloga 3 predstavlja sestavni del pravnega mnenja z dne 23.03.2010. Po drugi strani obstajajo tudi tehtni protiargumenti, ki so predstavljeni v desnem stolpcu tabele v Prilogi 3.

Glede na dejansko stanje, opisano v Prilogi 3, po našem mnenju obstoji razmeroma velika verjetnost, da bi nekdanji predsednik uprave pred sodiščem dokazal, da je pri poslih, povezanih s prevzemom družbe SIMT d.o.o., ravnal s predpisano skrbnostjo, in se tako rešil odškodninske odgovornosti. Tudi če mu to ne bi uspelo, pa bi Istrabenz po naši oceni zelo težko (ali pa sploh ne) izkazal višino škode, saj se lahko zgodi, da bi v sodnem postopku postavljen izvedenec ugotovil, da je bila plačana cena primerna.¹¹

Končno pa bi se tudi v primeru, da bi Istrabenz uspel dokazati, da je za prevzem družbe SIMT d.o.o. plačal (bodisi v denarju bodisi z menjavo deleža) več, kot bi znašala njegova pravilna ocenjena vrednost, lahko zgodilo, da je bila razlika (škoda) tako majhna, da bi jo bilo mogoče upravičiti kot stvar pogajanj ipd.. Z drugimi besedami, po naši oceni je precej verjetno, da sodišče pravnih poslov, povezanih s prevzemom družbe SIMT d.o.o., ne bi štelo za posle, ki so bili za Istrabenz nesorazmerno tvegani oziroma ekonomsko popolnoma nesprejemljivi.

Sklep: v zvezi s prevzemom družbe SIMT d.o.o. smo glede na razpoložljive podatke mnenja, da ni mogoče uspešno zatrjevati, da obstaja prepričljiva pravna podlaga za uveljavljanje odškodninske odgovornosti.

V kolikor bi v zvezi s pravnim mnenjem z dne 23.03.2010 potrebovali nadaljnje obrazložitve, smo Vam vedno z veseljem na voljo.

S spoštovanjem,

ODVETNIKI ŠELIH & PARTNERJI
o.p. d.o.o.
Komenskega ulica 36, 1000 Ljubljana, Slovenija

Mia Kalaš, odvetnica

Nina Šelih, odvetnica

¹¹ Če bi se Istrabenz kljub temu odločil za vložitev odškodninskega zahtevka, bi bilo po našem mnenju nujno, da še pred tem neodvisen izvedenec izračuna škodo na podlagi podatkov, s katerimi bi predvidoma razpolagal tudi izvedenec, ki bi ga kasneje (v sodnem postopku) postavilo sodišče.